

CAPITOLUL 1:

ÎNCEPUTUL

A man with glasses and a beard, wearing a dark suit, is seated in a large, ornate chair in a library. He is holding an open book and looking at it intently. The room is filled with bookshelves, and a window with red curtains is visible behind him. The lighting is warm, suggesting a lamp or fire nearby.

Această povestire este relatată
într-o carte veche de mii de ani.
Fiecare cuvânt pe care urmează
să vi-l spun este adevărat. Vor
fi și lucruri greu de crezut,

Dar adevărul
este întotdeauna
mai ciudat decât
ficțiunea.

La început, înainte ca primul om să fie creat, înainte ca pământul, soarele, stelele, chiar și înainte ca lumina și timpul să fie create,

a fost Dumnezeu. Doar El a existat fără început, dar El nu era singur. Spre deosebire de om care este o făptură finită, Dumnezeu există simultan ca trei persoane în una. Fiecare din cele trei persoane este egală cu celelalte, una în esență, natură, putere, acțiune și voință. El trăiește în comuniune cu Sine în deplină dragoste.

Dar Dumnezeu a vrut să-și împărtășească viața Lui, dorea să aibe semeni și prieteni.

Biblia ne spune că Dumnezeu a creat o mulțime de făpturi îngerești care să Îi aducă laudă înaintea tronului Său, dar una dintre ele, numită Lucifer, a dus o treime din aceste făpturi în rebeliune. Dumnezeu le-a alungat din cer, iar numele lui Lucifer a fost preschimbat în Satan.

Dar nu despre ele este vorba aici.

Aceasta este povestirea despre Dumnezeu în relaționarea Sa cu omul.

*Vezi pagina 321 pentru o scurtă descriere a cărții numită Biblia. Pentru mai multe informații despre Satan, vezi: Isaia 14:12-14, 45:18; Ezechiel 28:13-19; Matei 25:41; Luca 10:18; Apocalipsa 12:4, 20:2

La început, Dumnezeu a creat cerurile și pământul. Pământul era pustiu și gol, și Duhul lui Dumnezeu se mișca deasupra apelor.

Dintr-o dată Dumnezeu
a vorbit în întuneric...

"Să fie lumină!"

...Și timpul, așa cum este perceput
de om, a început să existe.

Last sentence- În șase zile, fiecare de 24 de ore, Dumnezeu a făcut plantele și animalele ca să populeze pământul.

Aproximativ 4004 I.H.- Geneza 1:2-3

În ziua a șasea, în timp ce duhurile rele priveau, Dumnezeu a format o creatură nouă din țărâna pământului.

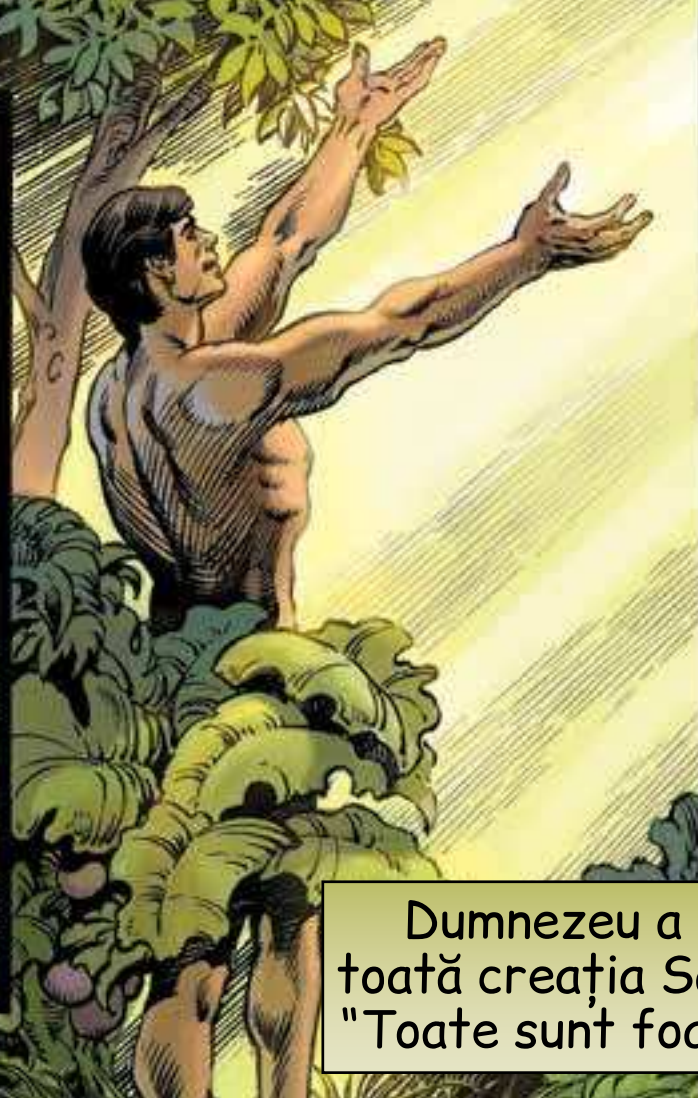

Dumnezeu a suflat viața Sa în trupul de lut, și omul a devenit un suflet viu. El a fost făcut după chipul lui Dumnezeu - superior animalelor.

Dumnezeu a numit noua făptură "Om" dându-i numele Adam.

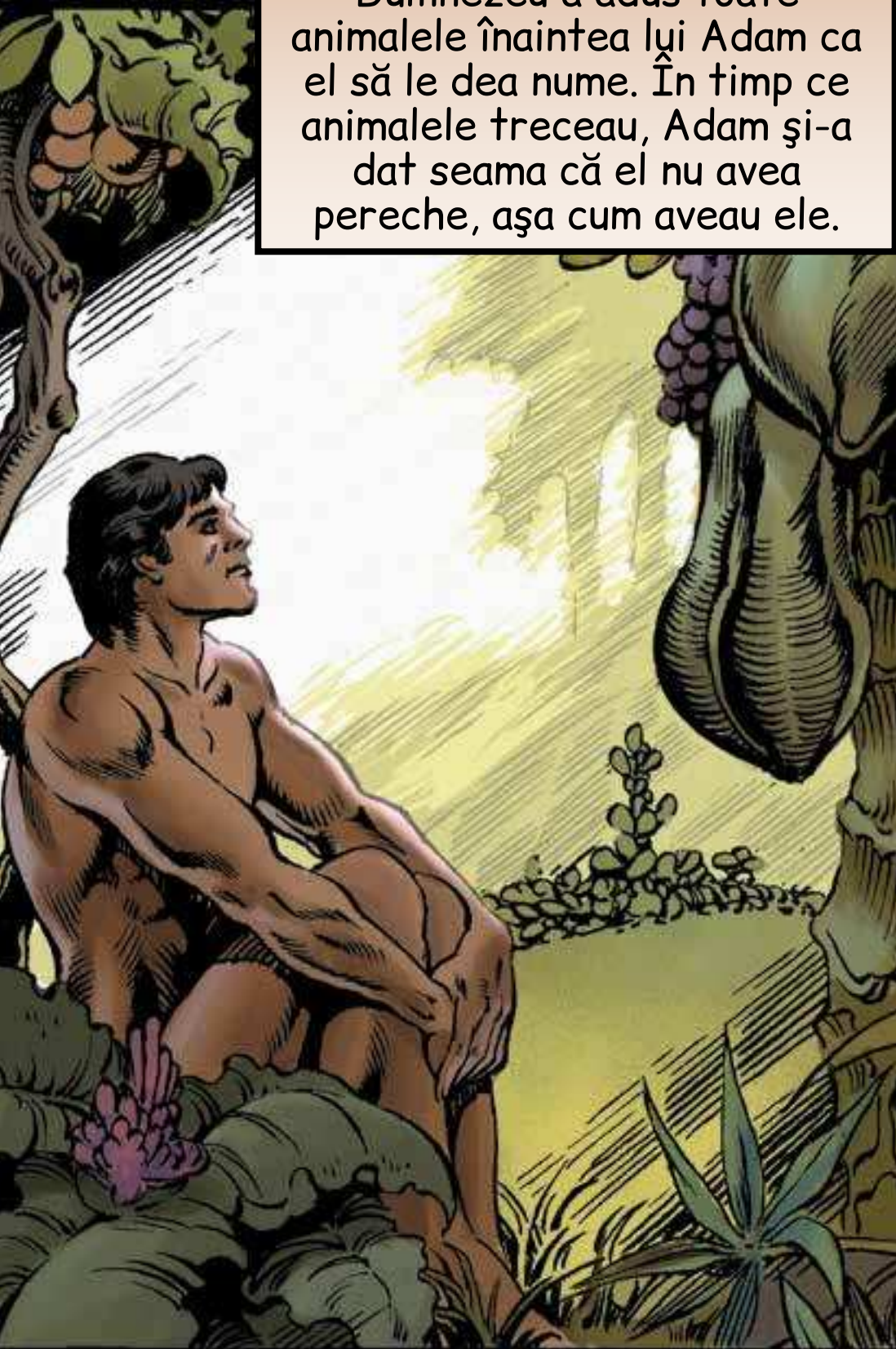

Geneza 1:31, 2:7

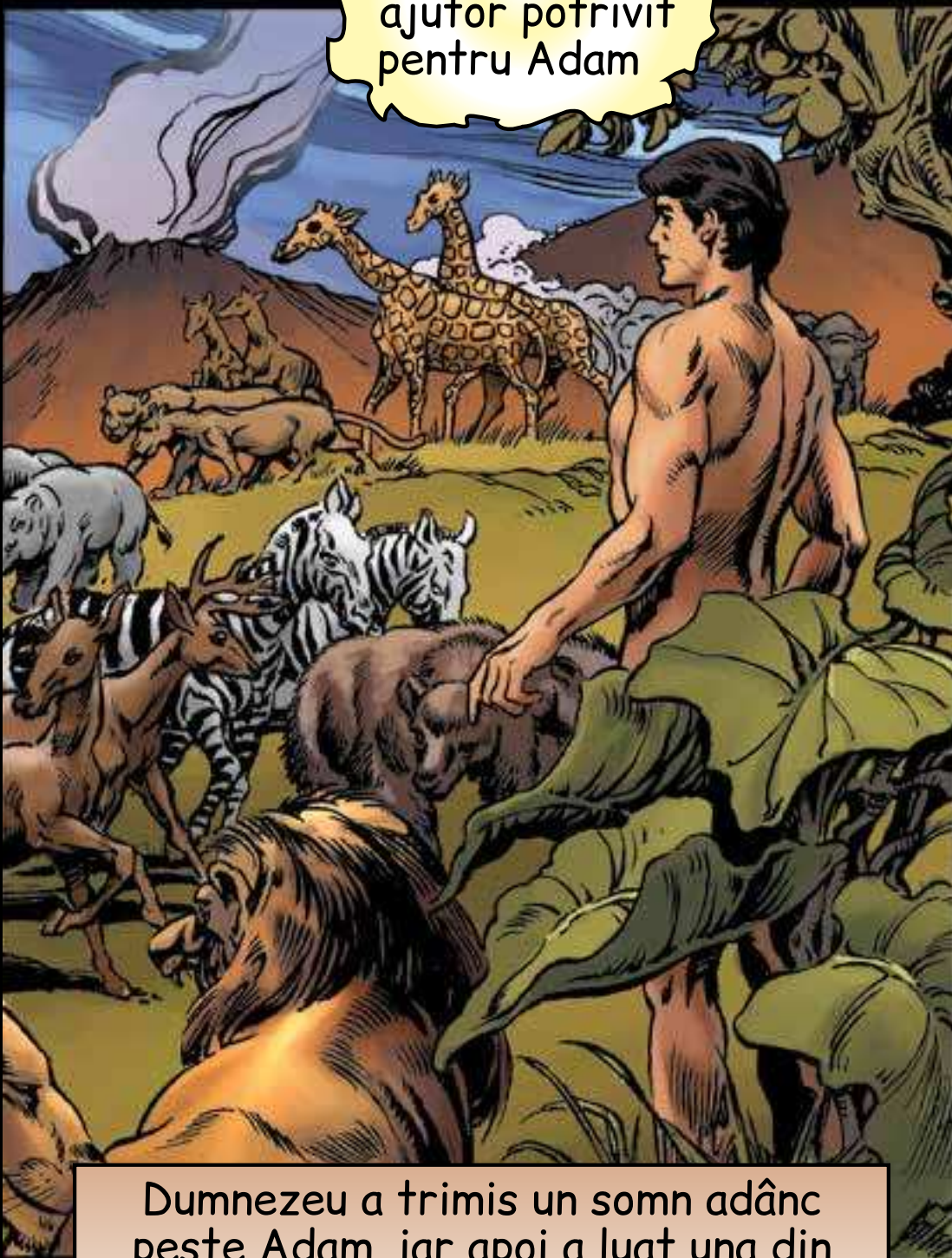
Dumnezeu a privit la toată creația Sa și a spus: "Toate sunt foarte bune."

În fiecare zi, Dumnezeu vorbea cu Adam și viața era minunată. Dumnezeu a adus toate animalele înaintea lui Adam ca el să le dea nume. În timp ce animalele treceau, Adam și-a dat seama că el nu avea pereche, așa cum aveau ele.

Și Dumnezeu a spus...

Voi face un
ajutor potrivit
pentru Adam

Dumnezeu a trimis un somn adânc peste Adam, iar apoi a luat una din coastele sale. Din coasta lui, Dumnezeu a făcut o femeie frumoasă care să fie ajutorul iubitor al lui Adam.

Dumnezeu l-a trezit pe Adam și i-a adus femeia. El le-a poruncit să aibă copii și să umple pământul. Adam a numit-o pe frumoasa sa soție "Eva."

Ei erau amândoi goi, dar asemenea copiilor, nu erau conștienți de aceasta.

Satan cel rău privea.

Ea este os din oasele mele și carne din carnea mea.

Ei erau fericiți în grădină. Nu era nici un păcat, nu era foamete; nu era nici prea cald, nici prea frig.

Dumnezeu le-a vorbit despre pomii din grădină, spunându-le...

Puteteți mânca din toți pomii din grădină, dar să nu mâncați din pomul din mijlocul grădinii, deoarece în ziua în care veți mânca din el, veți muri.

Așadar, Dumnezeu a creat o grădină de paradis și i-a dat lui Adam autoritate să stăpânească peste fiecare lucru din grădină și din lume. În această grădină se aflau toate soiurile de legume cu frunze verzi, frumoase și toate sortimentele de pomi fructiferi cu fructe delicioase. Totuși, în mijlocul grădinii, se aflau doi pomi deosebiți. Unul era pomul vieții. Dumnezeu i-a dat lui Adam permisiunea să mănânce din acest pom în voie, iar atâta timp cât mânca fructe din acest pom nu îmbătrânea, nu se îmbolnăvea, nici nu murea. Celălalt pom era pomul cunoștinței binelui și răului. Dumnezeu i-a poruncit lui Adam să nu mănânce din acest pom.

Satan îl ura pe Dumnezeu și voia să distrugă ceea ce El a creat, dar avea nevoie de o modalitate prin care să comunice cu Eva, astfel că a intrat în trupul unei creaturi frumoase, vorbind prin gura acesteia.

Oare a spus Dumnezeu că nu puteți mânca din toți pomii din grădină?

A spus că putem mânca din fiecare pom cu excepția acestuia, dar dacă îl atingem, vom muri.

Oh, nu! Nu veți muri. Veți fi ca și dumnezeii când veți mânca din el.

Este plăcut de privit și pare a fi bun la gust. Și mă va face înțeleaptă dacă mănânc din el, dar Dumnezeu a spus să nu mâncăm din fructul acesta.

Eva nu știa ce înseamnă binele și răul.

Eva nu l-a ascultat
pe Dumnezeu și a
mâncat din fruct.

Prea târziu și-a dat seama
Eva că a fost înșelată. A ajuns
să cunoască binele și răul, dar
răul a preluat controlul.

Eva a adus fructul la soțul ei și
l-a convins și pe el să mănânce.

Vezi că nu am
murit. Mănâncă și
vei deveni și tu
înțelept.

Geneza 3:1-6; Apocalipsa 20:2

Li s-au deschis ochii
și le-a fost rușine de
goliciunea lor.

Ha, ha, ha, acum
vă va omorâ! Uite
ce mi-a făcut mie.

Ce-am făcut?

Nu l-am ascultat pe
Dumnezeu. Va veni în
curând. Trebuie să ne
acoperim goliciunea.

Adam,
unde ești?

Ți-am auzit
vocea și mi-a
fost frică
pentru că eram
gol.

Cine ți-a spus că ești
gol? Ai mâncat cumva
din fructul interzis și
nu M-ai ascultat?

Femeia pe care mi-ai
dat-o m-a făcut să
mănânc.

Dumnezeu a întrebat-o pe Eva
ce a făcut și Eva a răspuns:

Ssssss...

Șarpele m-a înșelat. El mi-a
spus că nu voi muri și că voi fi
ca Tine, dar nu sunt ca Tine.
Mă simt groaznic.

Atunci Dumnezeu
l-a blestemat pe
șarpe și i-a spus...

Pentru că ai făcut asta,
te voi face să te târăști
pe pântec și să
mănânci țărână.

Voi face ca sămânța ta și
copilul femeii să fie dușmani.
Sămânța ta va zdrobi călcâiul
copilului femeii, dar el îți va
zdrobi capul.

Iată promisiunea unei bătălii viitoare. Va veni timpul când sămânța femeii îl va învinge pe Satan. Această persoană îi va răscumpăra pe oameni pentru Dumnezeu și îi va scăpa de blestemul păcatului și al morții.

Dumnezeu i-ar fi putut distruge pe Lucifer și pe toți îngerii lui într-o clipită, dar i-a lăsat să trăiască ca și încercare pentru rasa umană. Îl vor urma oamenii pe Dumnezeu sau îl vor urma pe Satan în rebeliunea sa?

Dumnezeu l-a blestemat
pe om, spunându-i...

Adam, pentru că ai ascultat de nevasta
ta și pentru că nu M-ai ascultat, voi blestema
pământul și voi face să dea spini și pălămidă în
loc de legume, astfel că va trebui să muncești
din greu ca să rodească.

Toate zilele vieții tale vei avea
necaz, muncind cu sudoarea feței
tale până ce vei muri și te vei
întoarce în țărâna din care ești luat.

A venit vremea ca Adam și Eva să moară, așa cum le spusese Dumnezeu. Dar în loc să îi omoare, Dumnezeu a ucis animale în locul lor, iar din pielea lor a făcut haine pentru Adam și Eva.

Nu ne-a omorât!
Încă trăim!

A omorât
animale în locul
nostru!

Adam și Eva nu au murit în
acea zi, deoarece animale
nevinovate au murit în locul
lor. Dar pedeapsa morții a
trecut asupra lor și în cele
din urmă și ei aveau să
moară. Pedeapsa pentru
păcat este moartea.

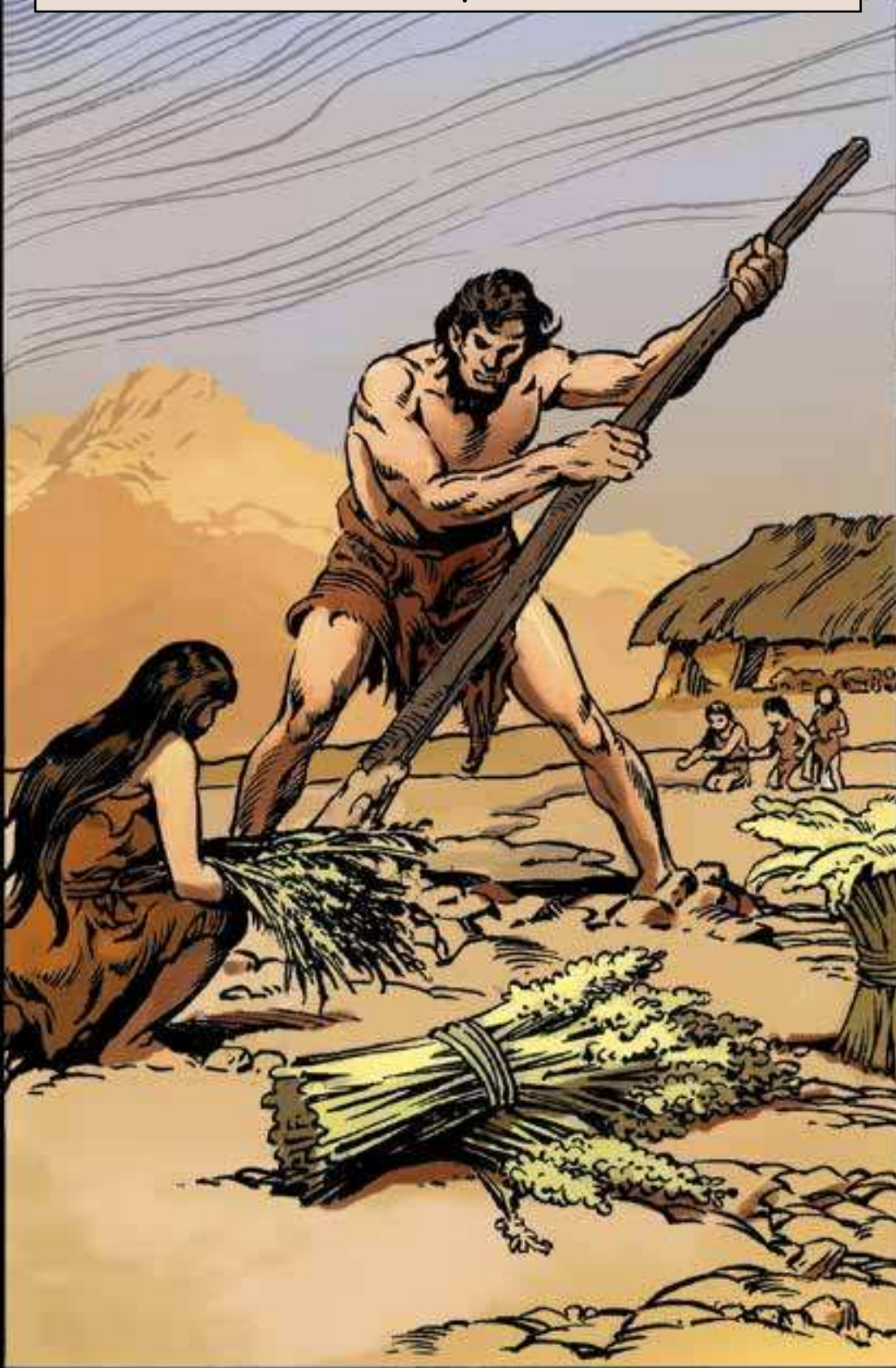
Întrucât Adam și Eva erau păcătoși de acum înainte, Dumnezeu i-a alungat din grădina Eden ca să nu mai mănânce și din pomul vieții și apoi să trăiască pentru totdeauna în starea de păcat.

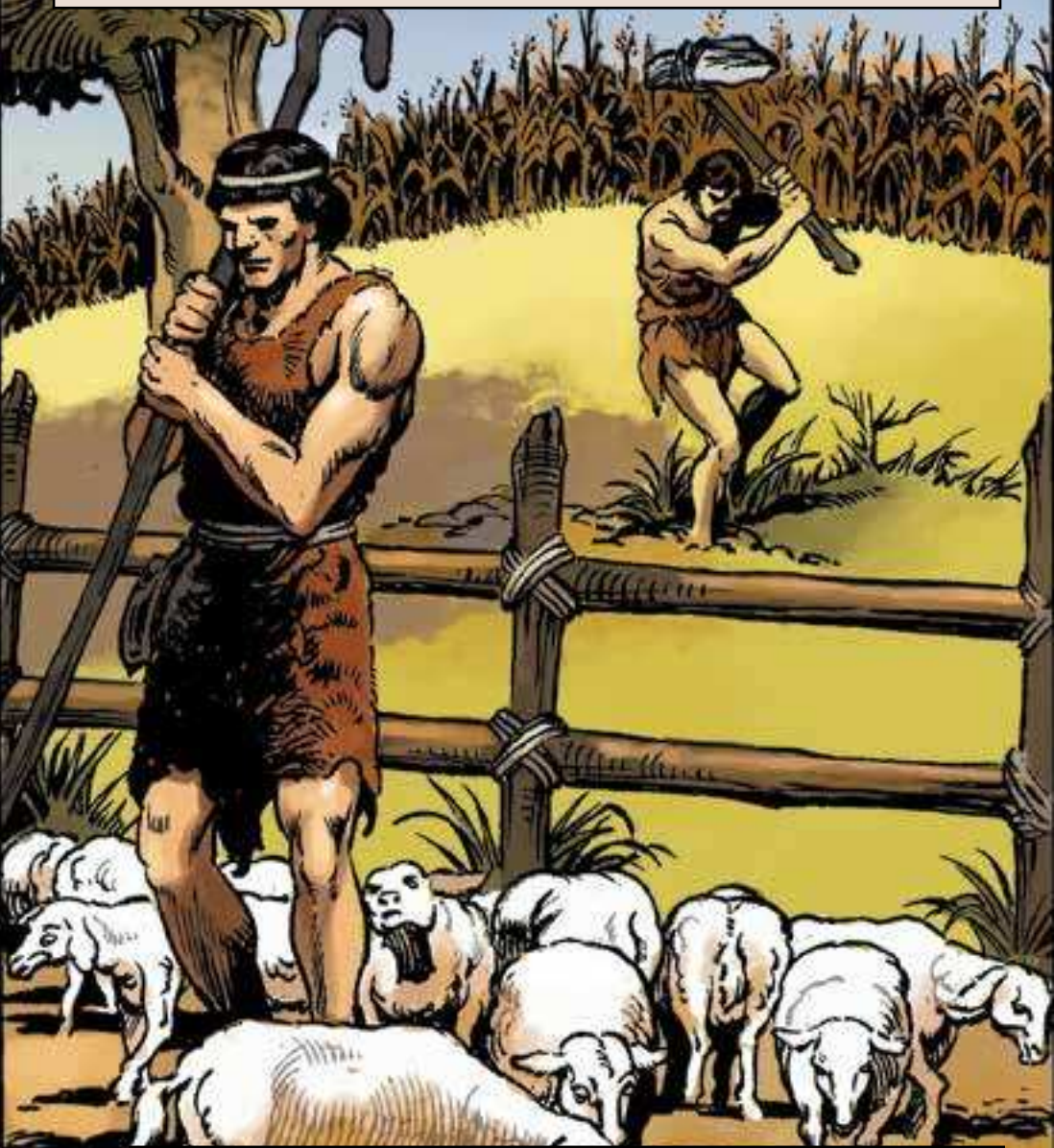
Geneza 3:17-24; Ezechiel 18:4

Dumnezeu a pus îngerii speciali numiți heruvimi la intrarea în grădină care să împiedice pe oricine să ajungă la pomul vieții. În cele din urmă, grădina a fost distrusă iar pomul a fost luat de pe pământ. Într-o zi, va fi readus pe pământ, dar nu vreau să sar înainte cu narațiunea. .

Adam și Eva au avut mulți copii. Mai târziu, copiii lor urmau să se căsătorească și să aibă și ei copii la rândul lor.

Primul lor fiu, Cain cultiva legume și fructe. Cel de-al doilea fiu, Abel, creștea animale. Să fie oare unul din ei fiul promis care îl va distruge pe Satan?

Cain și Abel știau despre Dumnezeu și despre cele întâmplate în grădină. Dar Dumnezeu nu mai umbla, nici nu mai vorbea cu omul. Adam și toți descendenții săi au fost despărțiți de Dumnezeu prin neascultarea lui Adam. Viața era grea fără Dumnezeu.

Oh, Dumnezeule,
sunt un om păcătos;
voi junghia acest miel
și Ți-l voi aduce jertfă
în locul morții pe care
o merit eu.

A venit o zi când cei doi fii au decis să se închine lui Dumnezeu. Tatăl lor le-a spus că Dumnezeu a omorât animale în grădină, deci prin credință Abel a înjunghiat un animal și l-a oferit lui Dumnezeu.

Cain a adus o jertfă din ceea ce avea el mai bun, dar nu a fost o jertfă de sânge. Cain nu a înțeles că păcatul lui Îl ofensa pe Dumnezeu.

A detailed illustration of Cain, a bearded man with long dark hair, wearing a simple brown tunic. He stands in a field of tall, golden-brown stalks, possibly wheat or grain. He has his arms outstretched in a gesture of offering. In the foreground, a variety of fresh produce is laid out on the ground, including several large green watermelons with dark stripes, a bunch of purple eggplants, several red tomatoes, and ears of corn. The background is a bright yellow, suggesting a sunny day.

Dumnezeule, te rog
primește acest dar din
tot ce am eu mai bun.

Va fi oare unul din ei
răscumpărătorul promis?

Geneza 4:1-4; Romani 3:23; Evrei 11:4.

Cain, nu!

Dumnezeu a respins jertfa lui Cain pentru că a fost fără vărsare de sânge.

Dumnezeu a fost mulțumit de Abel și de jertfa sa. Când a văzut vărsarea de sânge a mielului inocent, Dumnezeu a iertat păcatul lui Abel.

Dumnezeu i-a spus lui Cain: "Dacă faci binele, voi fi mulțumit de tine. Deasemenea, vei stăpâni peste fratele tău, Abel, iar el îți va fi supus."

Cine te crezi? Fructele și legumele mele valorează mai mult decât mielul acela junghiat. Cum de te crezi atâț de grozav?

Fratele meu, nu e prea târziu să aduci jertfă de sînge.

Am auzit destul!

POC!

Abel a murit și Cain a încercat să-și ascundă păcatul de crimă.

Dar Cain nu și-a putut ascunde fapta sa păcătoasă de Dumnezeu. Dumnezeu vede și cunoaște totul.

Cain, unde este fratele tău, Abel?

De unde să știu eu? Ce? Eu trebuie să am grijă de el?

Sângele fratelui tău este încă pe pământ, dovadă pentru fapta ta rea.

Dumnezeu cunoaște totul. El vede totul fiecare secundă. Nimic nu poate fi ascuns de ochii Săi. El a văzut ce i-a făcut Cain lui Abel. Dumnezeu a pus un blestem asupra lui Cain și el a fugit în pustie, luând-o și pe soția sa cu el. Vinovăția lui i-a produs mult necaz și suferință.

Cain nu putea fi răscumpărătorul promis. El însuși avea nevoie de salvare.

Când primul om a fost creat, genele mutante care astăzi cauzează deformări prin înmulțirea rezultată din căsătoria între rudeni , nu existau încă; dar mai târziu, când a devenit o problemă, Dumnezeu a interzis căsătoria între rudeni.

Dar cum rămâne cu promisiunea
lui Dumnezeu că va trimite
un Mântuitor? Adam și Eva
au mai avut un fiu pe care
l-au numit Set. Apoi, li s-au mai
născut o mulțime de fii și fiice.

Dumnezeu mi-a
dat un alt băiat în
locul celui pe care
l-a omorât Cain.

Geneza 4:9-16; 5:4;
Faptele apostolilor 17:24-26

Set a avut un fiu și fiul său a avut și el un fiu la rândul lui și mulți copii s-au născut, dar totuși niciunul nu a putut să șteargă blestemul păcatului și să anihileze moartea. În scurt timp, pământul a fost populat cu multe orașe, sate și ferme.

Cu fiecare generație, pe măsură ce oamenii se înmulțeau, și păcatul lua amploare. Oamenii comiteau păcate sexuale și erau violenți. Fiecare gând al omului era murdar. Nimeni nu era neprihănit. Adam a făcut un singur păcat; acum oamenii făceau tot mai multe păcate.

Dumnezeu a spus: "îmi pare rău că I-am făcut pe om pe pământ. Voi distruge tot ce are viață pe pamant." Satan, care urăște împărăția lui Dumnezeu, ar fi bucuros să-I vadă pe Dumnezeu că-i distruge pe toți.

Au trecut 9 generații(1,400 ani)
și lumea era plină de păcat.

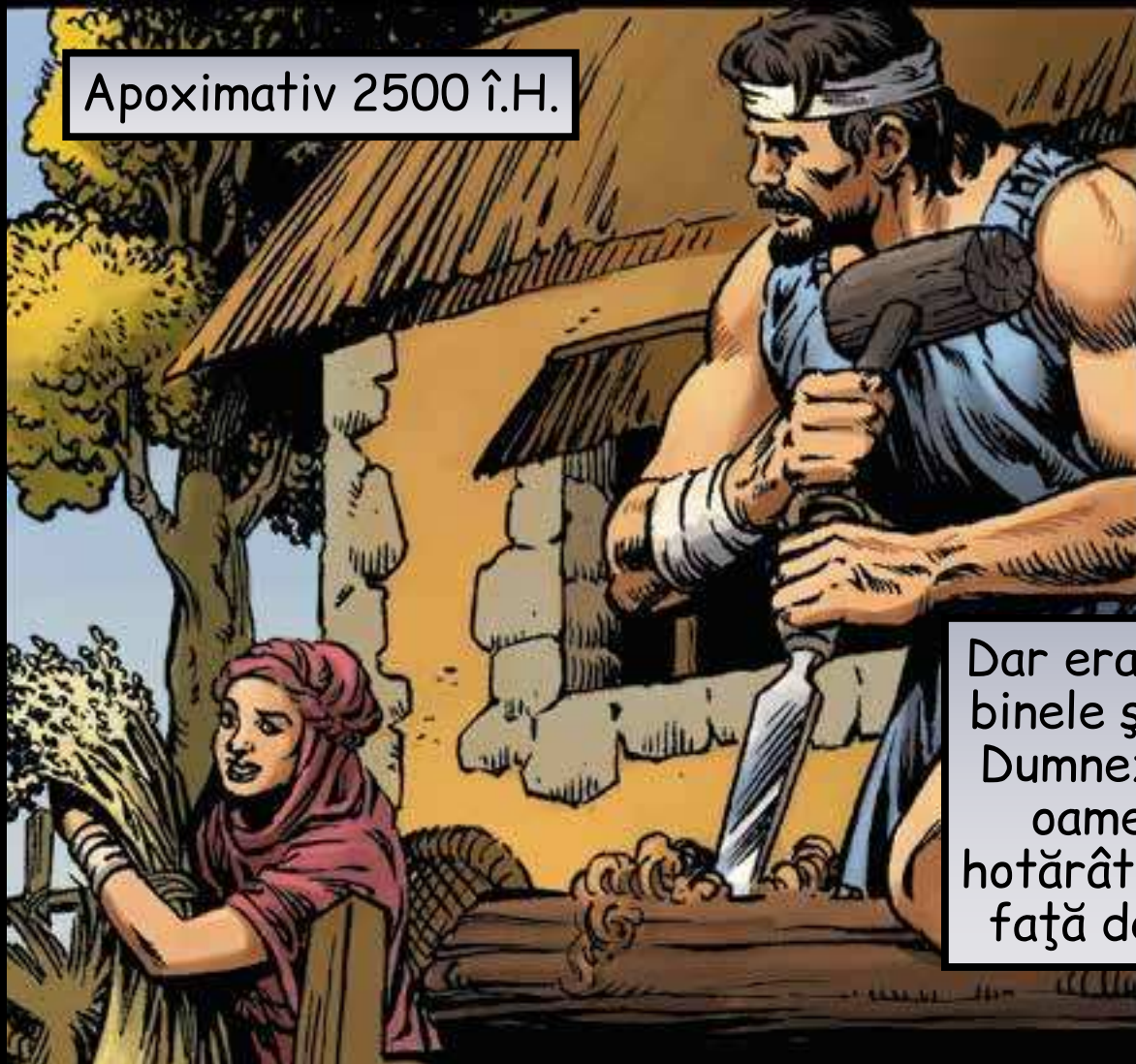
Omul și-a făcut
sclavi din semenii lui.

Va avea Dumnezeu vreodată o
familie care să Îl iubească și
care să umble cu El în ascultare?

Geneza 6:5-7; Romani 5:12

Apoximativ 2500 î.H.

Dar era un singur om care făcea binele și trăia în ascultare. Deși Dumnezeu urma să omoare toți oamenii de pe pământ, El a hotărât să se poarte cu îndurare față de acest om și familia sa.

Noe, voi trimite un potop de apă pe pământ. Tot ce are suflare va muri. Să construiești o corabie mare ca să îți salvezi viața, familia și animalele.

Ia cu tine în corabie, o pereche din fiecare animal de pe fața pământului. Vei lua șapte din toate animalele permise să mănânci. Îți voi spune cum să construiești corabia și ce va trebui să faci ca să te pregătești pentru potop.

Oare Noe este copilul promis , cel care va distruge lucrările lui Satan? Va asculta el de Dumnezeu sau și el va eșua?

Dumnezeu i-a dat lui Noe dimensiunile corăbiei, astfel ca să poată să țină două din fiecare creatură ce avea suflare, precum și provizii de mâncare.

Geneza 6:8-9, 17-22, 7:2

Noe s-a întristat la gândul că totul va pieri în potop, așa că el îi avertiza mereu pe oameni și le spunea să o rupă cu păcatul.

Vă mai spun pentru ultima oară. Dumnezeu va distruge lumea printr-un mare potop. Credeți-mă și intrați cu mine în corabie.

De ce un Dumnezeu plin de dragoste i-ar nimici pe copiii Lui?

Bătrân nebun!

Din cauza păcatului. Trebuie să încetați să mai faceți răul și să vă purtați cu semenii voștri cu dragoste și dreptate.

După 120 de ani, când corabia a fost gata, Dumnezeu a făcut ca animale din toată lumea să vină la Noe.

Priviți cum vin animalele. Vin singure, ca și cum cineva le-ar chema.

Unele arată atât de ciudat. Nici măcar nu știam că există așa soiuri. Crezi că s-ar putea ca Noe să aibă dreptate că Dumnezeu va trimite potop?

Nici vorbă. De unde să vină atâta apă încât să inunde tot pământul?

Geneza 7:7-9; 2 Petru 2:5

Nu mai este mult
loc rămas.

Acestea sunt
ultimele animale.

Noe, a venit vremea. Intră
în corabie cu toată familia
ta și cu animalele. În curând,
va fi prea târziu pentru cei
care au refuzat
să asculte.

Dumnezeu a închis ușa corăbiei și timp de șapte zile nu s-a întâmplat nimic.

Ha, ha. Priviți la nebunii ăștia închiși într-o corabie cu toate animalele alea, în mijlocul unei câmpii secetoase, la sute de kilometri depărtare de vreo apă.

Da, pun pariu că leii i-au devorat deja.

Stau acolo de o săptămână!

Dar în ziua a șaptea a început să plouă
și nivelul apei a început să crească.

Nu am mai văzut așa
ceva; crezi că nebunii ăia
din corabie or fi avut
dreptate că Dumnezeu voia
să nimicească toți oamenii
pentru păcatelor lor?

Nu fi ridicol;
Dumnezeu e
dragoste. Cum poate
un singur om să fie
neprihănit și toți
liderii noștri religioși
să greșescă?

Până acum nu a mai plouat niciodată.
Vremea a fost întotdeauna frumoasă și
o rouă se ridică din pământ ca să îl ude.
Nimeni nu a văzut, nici nu a auzit de
ploaie, deci mulți îl considerau pe Noe
nebun să creadă că va cădea apă din cer,
dar Noe a crezut cuvintele lui Dumnezeu.

Trebuia să fi ascultat de
Noe. Ce prost am fost!

Dumnezeule,
salvează-mi
bebelușul!

Aproximativ 2348 î.H.

Când oamenii și-au dat seama că Noe a spus adevărul, era deja prea târziu.

A plouat 40 de zile și 40 de nopți până când ploaia a acoperit toți munții de pe pământ. Fiecare suflet viu a murit, cu excepția celor care erau cu Noe în corabie. Va mai dura încă un an până vor ieși din corabie.

Geneza 7:12, 19-23, 8:9-11

Mă voi bucura
când apa se va
retrage și vom
putea ieși din
corabie.

În cele din urmă, Noe a dat drumul unui porumbel care s-a întors cu o ramură în cioc, semn că pomii începeau să crească. După un timp, l-a trimis din nou și de data aceasta porumbelul nu s-a mai întors, semn că a găsit un loc unde să stea.

Nu după mult timp, corabia s-a oprit pe vârful unui munte numit Ararat. Toți au ieșit afară într-o lume nouă, o lume fără păcat.

Noe a zidit un altar pe care a adus lui Dumnezeu animale ca jertfă. Deși Noe era un om neprihănit, totuși în inima sa se găsea păcat. Aceste jertfe de sânge au fost aduse lui Dumnezeu în locul propriei lui vieți și a familiei sale.

Animalele îi reprezentau pe cei opt care ar fi trebuit să moară înghițiți de potop, dar care au fost salvați prin harul lui Dumnezeu. Situația se aseamănă cu cea din grădina Eden când Dumnezeu a sacrificat animale ca să facă haine lui Adam și Eva.

Voi pune curcubeul pe cer care să
vă amintească de faptul că nu voi
mai distruge niciodată pământul
prin potop. Să aveți mulți copii și să
vă răspândiți ca să re-populați
întreg pământul.

A man with a beard and long hair, wearing a long grey robe, stands with his arms outstretched, addressing a group of people. The scene is set in a landscape with a rainbow in the sky and mountains in the background. The people are dressed in traditional, simple clothing. The man's expression is serious and authoritative.

Voi face ca animalele să se teamă de oameni. Puteți mânca orice făptură care are viață și se târăște pe pământ, precum și legume și ierburi, dar să nu mâncați sângele nici unei creaturi. Să nu comiteți crime.

Dacă cineva comite vreo crimă, să fie pedepsit cu moartea. Dacă un om varsă sângele altui om, atunci și sângele lui să fie vărsat ca pedeapsă pentru crima sa, pentru că viața unui om este în sânge.

Noe a devenit agricultor și a plantat o vie. Noua lume era pustie, având doar patru familii, dar la scurt timp fiilor lui li s-au născut copii.

Geneza 8:4, 20, 9:1-29

Noe a descoperit că dacă pune struguri într-un vas și îi lăsa acolo câteva săptămâni, fermentau și se forma o băutură alcoolică ce îl făcea să se simtă diferit. Lui Noe a început să-i placă această băutură atât de mult încât câteodată nu putea lucra. Cădea jos inconștient. Îl afecta atât de mult că făcea lucruri care l-au supărat pe Dumnezeu.

Într-o zi, Noe s-a îmbătat așa de tare încât s-a dezgolit, iar apoi a adormit adânc. Fiul său, Ham a privit la goliciunea tatălui său, lucru care i-a produs plăcere. Le-a spus fraților săi ceea ce văzuse pe un ton batjocoritor .

Când Noe s-a trezit, cei doi fii i-au spus ce a făcut Ham.

După mulți ani, această proorocie s-a împlinit. Canaanii au ocupat Palestina și au ajuns slujitorii evreilor.

Fiul tău, Canaan și toți urmașii lui vor fi slujitorii urmașilor fratelui tău, Sem.

Geneza 9:21-27; 1 Cronici 4:40; Psalmul 78:51, 105:23, 27, 106:22

Set Adam și Eva

Noe și familia lui au găsit
îndurare în ochii lui Dumnezeu.

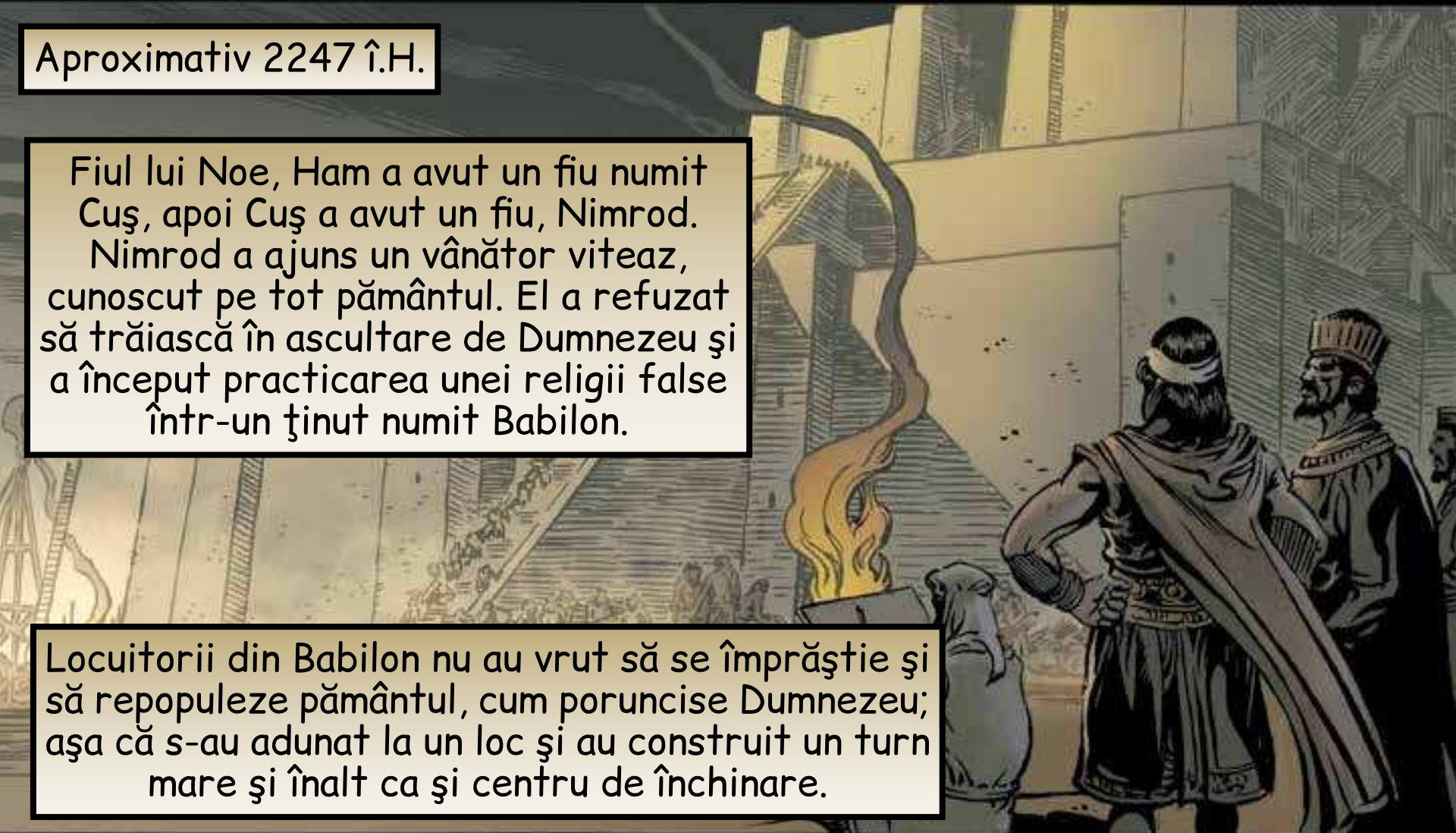
Dumnezeu a pedepsit
cu moartea pe toți
oamenii, cu excepția
acestor opt suflete.

După un timp, Iafet a călătorit înspre vest și nord unde s-a stabilit. Sem a mers înspre est stabilindu-se în Asia. Ham a mers înspre sud și s-a stabilit în Africa și în sudul Asiei. Descendenții fiului său, Canaan, s-au așezat în Palestina de azi. Așa s-au răspândit oamenii pe fața pământului.

Aproximativ 2247 î.H.

Fiul lui Noe, Ham a avut un fiu numit Cuș, apoi Cuș a avut un fiu, Nimrod. Nimrod a ajuns un vânător viteaz, cunoscut pe tot pământul. El a refuzat să trăiască în ascultare de Dumnezeu și a început practicarea unei religii false într-un ținut numit Babilon.

Locuitorii din Babilon nu au vrut să se împrăștie și să repopuleze pământul, cum poruncise Dumnezeu; așa că s-au adunat la un loc și au construit un turn mare și înalt ca și centru de închinare.

Dar ei nu se închinau Creatorului lor. Satan i-a făcut să-și creeze propriii lor dumnezei făcuți din lemn, piatră și metal.

Dumnezeu s-a mâniat pe ei datorită refuzului lor de a se împrăștia pe pământ; prin urmare i-a făcut să vorbească limbi diferite.

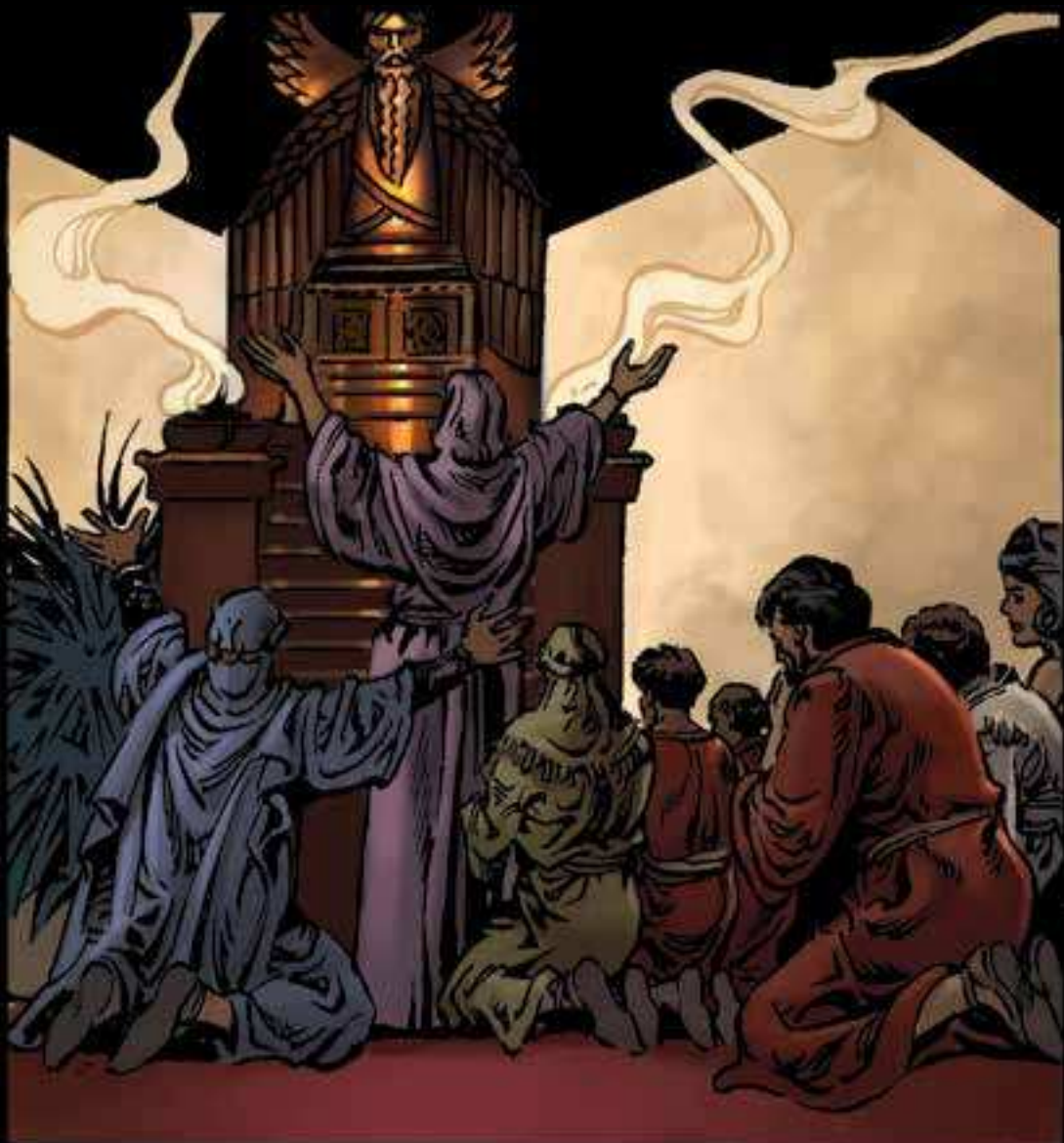
עִבְרִית וְאַרְמֵית
כְּלָל וְכָלִיל
וְכָלִיל וְכָלִיל

שִׁנְיָהּ לִּי
וְכָלִיל וְכָלִיל
וְכָלִיל

Muncitorii nu s-au mai înțeles între ei, drept urmare nu mai puteau să continue lucrul.

Fiecare grup lingual a pornit pe drumul lui. Unii oameni au mers în locuri îndepărtate, alții au călătorit în corăbii spre insule aflate la mare distanță, unii au pornit spre nord unde era frig, alții spre deșerturi unde era cald. Astfel porunca lui Dumnezeu de a umple pământul a fost împlinită.

Pe măsură ce numărul oamenilor pe pământ creștea, păcatul se înmulțea de asemenea. Oamenii se închinau idolilor, uitând de Dumnezeu cel viu și adevărat.

Geneza 10:6-10, 11:1-9

<https://goodandevilbook.com/>